

Για τις εξελίξεις στα ΑΕΙ και τη στάση του Πανεπιστημιακού κινήματος απέναντι στην εφαρμογή του νέου νόμου με τις εκλογές Συμβουλίων Διοίκησης.

Με την ακρίβεια να καλπάζει, τα εισοδήματα να εξανεμίζονται και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο να μαίνεται και να απειλεί να επεκταθεί στη γειτονιά μας, η νέα ακαδημαϊκή χρονιά ξεκίνησε με έναν νέο νόμο-πλαίσιο που έχει μπει ήδη σ' εφαρμογή από το καλοκαίρι. Παράλληλα, και σε αυτό το φόντο, η κυβέρνηση συνεχίζει να πιέζει για ένταση της καταστολής με συνεχείς απόπειρες εισόδου της Πανεπιστημιακής αστυνομίας στα ΑΕΙ, με αιφνιδιαστικές ενέργειες, με επιθέσεις και μόνιμη παρουσία των ΜΑΤ στο ΑΠΘ, καθώς και με «αξιοποίηση» ιδιαίτερα επικίνδυνων καταστάσεων όπως η δράση της σπείρας στις φοιτητικές εστίες στο ΕΜΠ, την οποία επανειλημμένα εδώ και καιρό είχαν καταγγείλει οι φοιτητικοί σύλλογοι και ο σύλλογος οικοτρόφων χωρίς να έχουν εισακουστεί.

Ωστόσο, παρ' όλες τις «προσπάθειες», η κυβερνητική «δέσμευση» για μόνιμη αστυνομική παρουσία στα ΑΕΙ έχει μείνει σχέδιο επί χάρτου. Οι σύλλογοι των εργαζομένων στα ιδρύματα και των φοιτητών, μέσα από συνεχείς κινητοποιήσεις και την οργανωμένη δράση τους, έχουν ακυρώσει στην πράξη τα κυβερνητικά σχέδια αστυνομοκρατίας. **Είναι ελπιδοφόρο το γεγονός ότι αποτελεί πλέον συν-αντίληψη και κοινή πεποίθηση στην πλειοψηφία του Πανεπιστημιακού κινήματος πως είναι δική του υπόθεση να μην εφαρμοσθεί ο νόμος για τους ΟΠΠΙ. Πως τα ΑΕΙ έχουν ανάγκη σε εκπαιδευτικές και ερευνητικές υποδομές, σε επαρκές προσωπικό φύλαξης, σε επαρκές διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, με μόνιμες και σταθερές σχέσεις εργασίας, σε ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας και όχι σε αστυνομοκρατία!**

Αυτή η επιτυχία της συλλογικής δράσης μπορεί και πρέπει να αποτελέσει οδηγό για τη στάση του Πανεπιστημιακού κινήματος και απέναντι στον νέο νόμο-πλαίσιο. Η αρχική εκτίμηση για το νόμο επιβεβαιώνεται πλήρως: αποτελεί συνέχεια και όχι ανατροπή των αντίστοιχων νόμων όλων των προηγούμενων των κυβερνήσεων. Έρχεται για να θωρακίσει περαιτέρω την επιχειρηματική λειτουργία των ΑΕΙ, να διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις, να επιταχύνει την μετατροπή των πτυχίων σε πιστοποιητικά αναλώσιμης κατάρτισης, να γενικεύσει τα δίδακτρα, να κατηγοριοποιήσει τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα στη βάση των επιχειρηματικών τους πλάνων.

Αυτές ακριβώς είναι και οι κατευθύνσεις που έρχεται να υπηρετήσει το νέο μοντέλο διοίκησης που εισάγεται μέσω των Συμβουλίων Διοίκησης (ΣΔ), η εκλογή των οποίων αποτελεί κομβική πτυχή του νέου Νόμου. Αυτή-καθαυτή η αποστολή των ΣΔ, οι προβλεπόμενες αρμοδιότητές τους, αλλά και το δαιδαλώδες εκλογικό σύστημα από το οποίο θα προκύψουν μέσω ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, έρχονται να επιβεβαιώσουν πλήρως την εκτίμηση πως στα ελληνικά ΑΕΙ κυοφορούνται και οικοδομούνται νέες συνθήκες αδιαφάνειας και εκτεταμένης διαπλοκής, με επίκεντρο την επιχειρηματική τους λειτουργία.

Η εφαρμογή του νέου νόμου θα πρέπει να συναντήσει την αντίστασή μας. Να μη λάβει καμία «νομιμοποίηση» από το πανεπιστημιακό κίνημα. Να απορριφθούν οι προβλέψεις που ενισχύουν το Πανεπιστήμιο επιχείρηση, που ορθώνουν νέα εμπόδια στη συμμετοχή της ακαδημαϊκής κοινότητας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, που υποβαθμίζουν και διαλύουν τον επιστημονικό χαρακτήρα των σπουδών, που συρρικνώνουν ή/και ιδιωτικοποιούν τη φοιτητική μέριμνα. Σε αυτή την κατεύθυνση, **το Πανεπιστημιακό κίνημα,**

ΔΕΠ, φοιτητές, εργαζόμενοι, οφείλουμε να αντλήσουμε χρήσιμα συμπεράσματα από την προ δεκαετίας στάση μας απέναντι στο νόμο Διαμαντοπούλου, και από την πρόσφατη και συνεχιζόμενη δράση απέναντι στη εγκατάσταση της πανεπιστημιακής αστυνομίας στα ΑΕΙ.

Προκαλεί ωστόσο προβληματισμό και απορία η στάση παρατάξεων στην ΕΓ της ΠΟΣΔΕΠ που από τη μία καταδικάζουν ως αντισυνταγματικό και καταστροφικό τον νέο νόμο-πλαίσιο αλλά σπεύδουν να συμμετέχουν στο κορυφαίο όργανο εφαρμογής του. Όποιος/α θεωρεί το Νόμο καταστροφικό για το πανεπιστήμιο δεν επιλέγει να «νομιμοποιήσει» την «εμβληματική» επιλογή των ΣΔ, ούτε επιλέγει την υποψηφιότητα του/της στις προβλεπόμενες θέσεις διοίκησης του ιδρύματος, μέσω των οποίων θα πρέπει να εφαρμοστούν όλες οι πτυχές του. Καθώς, δε χωρά αμφιβολία πως ο νέος νόμος δεν επιτρέπει στα ΣΔ παρεκκλίσεις από την κεντρική στρατηγική της ταχύτερης μετατροπής των πανεπιστημίων σε επιχειρηματικές μονάδες. Κι αυτό δεν μπορεί να το αλλάξει μια πιο «προοδευτική» σύνθεση τους!

Η στάση του οργανωμένου πανεπιστημιακού κινήματος πρέπει να βασίζεται σε θέσεις αρχών και συνέπειας στη βάση της διεκδίκησης ενός δημόσιου Πανεπιστημίου στην υπηρεσία της κοινωνικής πλειοψηφίας. Να συσπειρώνει δυνάμεις στην κατεύθυνση αυτή. **Στην συγκεκριμένη συγκυρία, η συμμετοχή στη διαδικασία εκλογής στα ΣΔ αποτελεί έμπρακτη στήριξη τους, καλλιέργει ηττοπάθεια, λειτουργεί διχαστικά κι αποπροσανατολιστικά.** Αυτό που προέχει είναι η αντίσταση απέναντι στις ολέθριες συνέπειες που θα έχει η εφαρμογή του νέου νόμου. Προέχει αυτός ο νόμος να μείνει στα χαρτιά.

Δεν έχουμε λόγο να τρέφουμε καμία προσδοκία από δοκιμασμένες συνταγές που έχουν ήδη εφαρμοστεί από κυβερνήσεις και πανεπιστημιακές διοικήσεις κι έχουν αποτύχει. Δεν έχουμε το περιθώριο να περιμένουμε άλλο. Δε δικαιολογείται καμία ελπίδα για βελτίωση των όρων σπουδών, ζωής κι εργασίας στα πανεπιστήμια όσο η πολιτική που ασκείται και την οποία θα υπηρετήσουν όσοι θα εκλεγούν στα ΣΔ ακολουθεί πιστά τη στρατηγική της Μπολόνια.

Εμπρός στις εκλογές ΣΔ που είναι ήδη σε εξέλιξη σε 10 ΑΕΙ, καλούμε τους συλλόγους μελών ΔΕΠ και κάθε πανεπιστημιακό ξεχωριστά να απορρίψουν το νέο μοντέλο διοίκησης και τις διαδικασίες εκλογής του, όπως αποφάσισε πρόσφατα και ο Σύλλογος μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου του Αιγαίου. Καλούμε τους συναδέλφους να μη νομιμοποιήσουν τον νέο «θεσμό» είτε με συμμετοχή ως υποψήφιοι/ες είτε με συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία.

Να σταλεί ένα ηχηρό μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση: **υπερασπιζόμαστε τη δημοκρατική λειτουργία, απορρίπτουμε το νέο θεσμικό πλαίσιο, διεκδικούμε σύγχρονη και υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακή εκπαίδευση που έχει ανάγκη η νεολαία και η χώρα μας.**

ΔΗΠΑΚ-ΑΕΙ, Οκτώβριος 2022